

[Inge Fischer Møller.]

embedsrejse i Grønland i sommer, og det var også hans indtryk, at arbejdsløsheden var større end de nævnte 25 pct.

Jeg er også lidt ked af, at hele problematikken omkring fagforening og arbejdsløhedskasser heller ikke blev berørt, ligesom jeg savner nogle mere konkrete oplysninger omkring hele spørgsmålet om erstatning af importeret arbejdskraft fra Syddanmark med grønlændere. Men jeg kan forstå på den redegørelse, jeg har fået, at Grønlandsministeren er positivt indstillet over for et samarbejde, så jeg vil slå mig til tåls med, at jeg kan få oplysningerne på et senere tidspunkt.

Moses Olsen: Jeg vil først udtrykke tilfredshed med, at man nu for alvor har taget fat på dette meget presserende problem i Grønland fra centralt hold. Jeg vil egentlig kun spørge ministeren om, hvad ministeriets vurdering er af arbejdsdirektoratets vurdering fra i sommer over situationen indtil 1985, dvs. i perspektivplanperioden. Man har jo her sagt, at der vil være en meget betydelig ungdomsarbejdsløshed indtil 1985, hvis man følger perspektivplanen, som den er i dag. Jeg vil meget gerne høre ministerens vurdering af dette.

Med hensyn til erstatning af importeret arbejdskraft med grønlandsk arbejdskraft vil jeg spørge, om ministeriet vil være positivt indstillet, hvis man på anden måde, fra andre politiske organer skulle komme med et forslag om en slags tutorordning for visse stillingers vedkommende, således at en dansk ansat i Grønland kan få en grønlænder som medansat, således at denne kan trænes op til at erstatte den danske, når dennes kontrakt er udløbet.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Jeg vil gerne sige til hr. Moses Olsen, at hele spørgsmålet om arbejdsløshed blandt ungdommen er et af de områder, vi følger meget nøje både i ministeriet for Grønland og i de forskellige organer, der arbejder inden for dette område i Grønland. Det er et spørgsmål, som absolut følges med, skal vi sige mere end stor interesse.

Det er vores håb, at spørgsmålet om ungdommens arbejdsløshed vil kunne kombineres med hele spørgsmålet om arbejdskraft-

tens anvendelse i Grønland, herunder den arbejdskraft, som kommer hervedefra. Jeg tror da nok, at hr. Moses Olsen og jeg kan være enige om, at dette spørgsmål er overordentlig ømtåligt. Det er et spørgsmål, der skal tages op med varsomhed, for at vi ikke skal beskyldes fra nogen side for at diskriminere den modsatte vej, men problemet er så alvorligt, at der fortsat arbejdes ihærdigt med løsningen af det. Vi undersøger i øjeblikket, hvordan hele spørgsmålet om statens og kommunernes anvendelse af den grønlandske arbejdskraft kan overføres til den private sektor, og det er mit håb, at de grønlandske arbejdsgivere vil have meget stor forståelse for, at det først og fremmest er den grønlandske arbejdskraft, vi skal anvende. Selvfølgelig vil vi inden for alle de områder, hvor vi har mulighed for det, ansætte grønlandsk arbejdskraft, også inden for de områder, som hr. Moses Olsen omtalte.

Tove Lindbo Larsen: Det var et spørgsmål i forbindelse med arbejdsløsheden blandt ungdommen og ministerens svar om uddannelsesmuligheder og de erhvervsmæssige, faglige uddannelser. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han vil være særlig opmærksom på, at der også er et udbredt problem omkring kvindernes uddannelse. Det er mit indtryk efter at have rejst i Grønland og talt med mange, som har interesseret sig for dette emne, at der ikke er så mange muligheder for kvinders uddannelse i Grønland som for mænds, og jeg mener, det er meget vigtigt, at vi også her er opmærksom netop på dette.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Jeg skal garantere fru Tove Lindbo Larsen for, at kvinderne heller ikke i denne situation er glemte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Moses Olsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvad er grunden til, af SAS' rute til Grønland må betragtes som udenrigsrute, og kan ministeren gøre sit til, at der rettes op på denne urimelighed?“

(Spm. nr. 61).